

ข้อบังคับคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๘๘ และข้อ ๘๙ แห่งระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ว่าด้วยการบริหารทรัพยากรบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ข้อ ๓ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีกรณีเป็นปัญหาขึ้นระหว่างกันควรจะได้ปรึกษาหารือหรือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้น เมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาผู้ใดมีปัญหาเกี่ยวกับการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา หากแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นต้น

ในกรณีที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้แสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้นั้นจัดให้มีการปรึกษาหารือหรือแก้ไขความคับข้องใจนั้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ ถ้าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นมิได้ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการแล้ว แต่ไม่เป็นที่พอใจ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาอาจร้องทุกข์ได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ตามข้อบังคับนี้

ถ้าผู้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ให้สามารถดำเนินการร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ภายใต้บังคับตามข้อ ๓ ให้พนักงานยื่นคำร้องทุกข์ต่อบุคคลตามข้อ ๕ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการร้องทุกข์

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์ การนับวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ให้นับระยะเวลา ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือว่าวันที่ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) ในกรณีที่ไม่มีผลการลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งตาม (๑) แต่มีการแจ้งคำสั่งให้ทราบพร้อมสำเนาคำสั่ง และทำบันทึกวันเดือนปี เวลา สถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ไม่มีอาจแจ้งคำสั่งตาม (๒) และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ให้ส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับ เพื่อให้เก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งแล้วส่งกลับคืนเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ กรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่ามีผู้รับแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ก็ให้ถือว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์แล้ว

(๔) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา โดยไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์รับทราบหรือควรรับทราบคำสั่งที่ไม่เป็นหนังสือ นั้น เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๕) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา ดังกล่าว เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๕ พนักงานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือข้อบังคับใด ๆ หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ได้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอำนวยการ หรือดำรงตำแหน่งบริหาร ให้ร้องทุกข์ต่อเลขาธิการ

(๒) กรณีผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นเป็นเลขาธิการ ให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการ

ข้อ ๖ การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาซึ่งทำให้เกิดความคับข้องใจอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอื่นใด โดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือข้อบังคับใด ๆ หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ สำหรับการกระทำนั้น

(๒) ไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

(๓) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

(๔) ประวิงเวลา หรือห่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๗ การร้องทุกข์ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น และจะมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้ เว้นแต่มีเหตุเกิดขึ้นกับผู้มีสิทธิร้องทุกข์ ดังนี้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง

(๒) อยู่ในต่างประเทศ และคาดหมายได้ว่าไม่อาจร้องทุกข์ได้ทันภายในเวลาที่กำหนด

(๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่เลขาธิการหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี เห็นสมควร

การมอบหมายตามวรรคหนึ่งจะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มีสิทธิร้องทุกข์ พร้อมทั้งหลักฐานแสดงเหตุจำเป็นข้างต้น ถ้าไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

ข้อ ๘ คำร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือโดยใช้ถ้อยคำสุภาพ และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์

(๒) เหตุแห่งการร้องทุกข์ตามข้อ ๖

(๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่า เป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์

(๔) คำขอของผู้ร้องทุกข์

(๕) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์

ข้อ ๙ ในการยื่นคำร้องทุกข์ให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องพร้อมคำร้องทุกข์ด้วย กรณีที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้เพราะพยานหลักฐานอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลอื่น หรือเพราะเหตุอื่นใด ให้ระบุเหตุที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานไว้ด้วย

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาคำร้องทุกข์ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในคำร้องทุกข์ด้วย หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือก่อนเริ่มการพิจารณาคำร้องทุกข์

ข้อ ๑๐ ผู้ร้องทุกข์ต้องยื่นคำร้องทุกข์ภายในระยะเวลาตามข้อ ๔ ในการนี้ อาจยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้รับคำร้องทุกข์หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือร้องทุกข์ แล้วแต่กรณี เป็นวันยื่นคำร้องทุกข์

ให้เลขาธิการหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี ตรวจสอบคำร้องทุกข์ว่าเป็นไปตามข้อ ๘ หรือไม่ กรณีเห็นสมควรอาจมีคำสั่งให้ผู้ร้องทุกข์ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้เลขาธิการหรือคณะกรรมการรับคำร้องทุกข์ดังต่อไปนี้ ไว้พิจารณา

(๑) การยื่นคำร้องทุกข์ไม่เป็นไปตามกำหนดระยะเวลาในข้อ ๔

(๒) เหตุแห่งการร้องทุกข์ตามคำร้องทุกข์นั้นไม่เป็นไปตามข้อ ๖

(๓) ผู้ยื่นคำร้องทุกข์มิใช่บุคคลตามข้อ ๗

(๔) เป็นคำร้องทุกข์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๘

(๕) คำร้องทุกข์ที่ได้มีการถอนคำร้องทุกข์เพราะเหตุมีการไกล่เกลี่ยจนเป็นที่ยุติและได้มีการปฏิบัติ ตามที่มีการไกล่เกลี่ยแล้ว

(๖) เป็นเรื่องที่ได้เคยมีการร้องทุกข์และได้มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดแล้ว

ข้อ ๑๒ ผู้ร้องทุกข์อาจถอนคำร้องทุกข์ที่ยื่นไว้แล้วในเวลาใด ๆ ก่อนที่จะมีคำวินิจฉัย ถึงที่สุดในเรื่องร้องทุกข์นั้นได้

การถอนคำร้องทุกข์ต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ยื่นต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ กรณีผู้ร้องทุกข์ถอนคำร้องทุกข์ด้วยวาจาต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์บันทึกไว้ และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อมีการถอนคำร้องทุกข์ให้การร้องทุกข์นั้นเป็นอันระงับไป และจะร้องทุกข์ในเรื่องเดิมนั้นอีกไม่ได้

ข้อ ๑๓ เมื่อได้รับคำร้องทุกข์แล้วและคำร้องทุกข์นั้นเป็นคำร้องทุกข์ที่รับไว้พิจารณาได้ ให้เลขาธิการหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี เรียกผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ มาไกล่เกลี่ย หากเรื่องร้องทุกข์นั้นสามารถหาข้อยุติได้ ให้เลขาธิการหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี สั่งการไป ตามข้อยุตินั้น และให้ผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ดำเนินการตามข้อยุตินั้น โดยถือว่า คำสั่งของเลขาธิการหรือคณะกรรมการดังกล่าวเป็นที่ยุติ และให้ผู้ร้องทุกข์ถอนคำร้องทุกข์ดังกล่าว

ในการเรียกผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์มาไกล่เกลี่ยตามวรรคหนึ่ง หากเป็นกรณีการยื่นคำร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้กรรมการคนใดคนหนึ่ง ทำหน้าที่ดังกล่าวได้

ในกรณีไม่สามารถหาข้อยุติได้ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นกรณีสั่งการร้องทุกข์ต่อเลขาธิการ ให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าสามคน โดยอาจแต่งตั้งจากพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่าผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกได้

(๒) ในกรณีที่เป็นกรณีสั่งการร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการ วินิจฉัยร้องทุกข์ ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าสามคน โดยอาจแต่งตั้ง จากกรรมการการแข่งขันทางการค้าหรือผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกได้

เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าว ให้ผู้ร้องทุกข์ทราบ โดยต้องแจ้งรายชื่อกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์พร้อมทั้งแจ้งสิทธิคัดค้านกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ และระยะเวลาคัดค้านกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ให้ผู้ร้องทุกข์ทราบด้วย

ข้อ ๑๔ ผู้ร้องทุกข์อาจคัดค้านกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้โดยให้มีหนังสือแจ้งคณะกรรมการ วินิจฉัยร้องทุกข์ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ โดยต้องแสดง ข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ด้วย

ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการคัดค้านกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการคัดค้านกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ หากมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์อาจมีมติให้ขยายเวลาการพิจารณาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกเหตุจำเป็นนั้นในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งแนบสำเนาคำร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์จัดทำคำชี้แจงที่แสดงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์เสนอต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ หากมีเอกสารหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องก็ให้เสนอมาพร้อมกันด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่าคำชี้แจงของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือพยานหลักฐานที่ส่งมาให้ยังไม่ครบถ้วนหรือชัดเจนเพียงพอ ให้สั่งให้ผู้บังคับบัญชา ผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์จัดทำคำชี้แจงเพิ่มเติม หรือส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติมมาให้ภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เปิดโอกาสให้ผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้แสดงพยานหลักฐานรวมทั้งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์อาจดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม หรือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำก็ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจาตามข้อ ๙ วรรคสอง หากคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณา จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาเสียก็ได้ แต่ให้บันทึกเหตุผลไว้ด้วย

ข้อ ๑๘ เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์พิจารณาเรื่องร้องทุกข์แล้ว เห็นว่าคำร้องทุกข์นั้น

(๑) เป็นคำร้องทุกข์ที่ไม่อาจรับไว้พิจารณาได้ตามข้อ ๑๑ ก็ให้มีมติไม่รับเรื่องร้องทุกข์นั้นไว้พิจารณา

(๒) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น มิได้มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ก็ให้มีมติให้ยกคำร้องทุกข์

(๓) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ก็ให้มีมติให้แก้ไขหรือยกเลิกคำสั่ง หรือเห็นควรดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรมก็ให้มีมติให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่งให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๑๙ เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นแล้ว ให้จัดทำรายงานสรุปข้อเท็จจริงและความเห็น พร้อมทั้งคำวินิจฉัยเสนอต่อเลขาธิการหรือคณะกรรมการแล้วแต่กรณี

เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม เลขาธิการหรือคณะกรรมการอาจสั่งให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์พิจารณาเพิ่มเติมในประเด็นที่กำหนดหรือทบทวนคำวินิจฉัยได้ แล้วให้เสนอคำวินิจฉัยใหม่ภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่เลขาธิการหรือคณะกรรมการมีคำสั่งดังกล่าว

ในกรณีที่เลขาธิการหรือคณะกรรมการเห็นด้วยกับคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้แจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นทราบเป็นหนังสือโดยเร็วด้วย และให้มีผลผูกพันผู้ร้องทุกข์ ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องปฏิบัติตามนับแต่วันที่กำหนดไว้ในคำวินิจฉัยนั้น โดยคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(ศาสตราจารย์สกันธ์ วรรณวิวัฒนา)

ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า